

2. A PRÉDIKÁCIÓ ELŐKÉSZÍTÉSE

„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét. A szentségtelen üres fecsegést pedig kerüld, mert többnyire csak istentelenségre vezet.” **II. 2Tim. 2,15-16.**

I. A felkészülés lelki oldala

1. Mivel Jézus volt a legnagyobb tanító, és mi az Ő tanítványai vagyunk, ezért ebben is az Ő tanítói szolgálata adja számunkra a mintát és a példát.
 - Jézus úgy nyilatkozott, hogy *semmit sem cselekedhetek magamtól... mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét*”. **Ján. 5,30.**
 - Ha szükségét érezte, akkor akár egy egész éjszakát is feláldozott arra, hogy keresse és megértse az Atyjának akaratát.
 - Jézus mindig az aktuális emberi szükségletekhez igazította és alkalmazta a tanításának módját és tartalmát.
 - Mi csak komoly felkészülési háttérrel tudjuk ezt a példát alkalmazni.
 - Jézus példájából meg kell érteni, hogy igehirdetőnek lenni nemcsak egy eseményt jelent, amit megkönnyebbülve a hátunk mögött hagyhatunk.
 - Ez a szolgálat az életünknek és a gondolkodásunknak egy sajátos, speciális irányultságát igényli tőlünk.
 - 2. Jézushoz hasonlóan nekünk is az imádság kell legyen a leghatékonyabb eszközünk a felkészülésünkben.
 - Az igehirdető csak akkor tud jól felkészülni a szolgálatra, ha időt áldoz az életéből arra, hogy a belső szobájában keresse Istent, felülről való bölcsességért.
 - Imádkoznia kell a Szentlélek teljességéért, hogy képes legyen mindig tökéletesebben megérteni az Ige lelki oldalát, lelki üzenetét.
 - Az Isten dolgait csak lelkiképpen lehet megérteni, és ebben csak a Szentlélek tud megfelelő segítséget adni. **I. Kor. 2,14.**
 - Imádkoznia kell a világosságban való növekedésért, hogy mindig tökéletesebb összefüggésben lássa kibontakozni Isten Igéjének üzenetét.
 - Az igehirdető számára az Ige megértése többé már nem egyéni kérdés, hanem a gyülekezet közösségének az érdeke.
 - Ezért ez a tény egy rendkívüli felelősséget ruház rá az igehirdetőre.

II. A felkészülés tárgyi feltételei

1. Mivel az igehirdető nem csak önmagának tanulja az Igét, ezért a szolgálatahoz szükséges tájékozottságot és ismeretet nem tudja megszerezni, ha csak egyetlen Bibliája van.
 - Mivel az eredeti nyelven nem tudja olvasni a Bibliát, ezért szüksége van minél több, különböző fordítású Bibliára, a nehezebben érthető részek összehasonlításához.
 - Ugyanis egyetlen fordítás sem tudja minden részletében hibátlanul visszaadni az Ige szövegének eredeti értelmét és az író gondolatait.
 - Természetesen minden fordításnak meg van a maga előnyös értéke, de ugyanakkor a hibái is.
 - Ezeket a hibásan visszaadott, vagy nem eléggé tisztán érthető részeket kell más fordításokkal összevetnünk a megértés érdekében.
2. Az igehirdető nem hagyhatja ki felkészüléséből a Bizonyágtételek által adott isteni segítséget.
 - Ezért minél többet kell olvasnia E.G. White írásait az adott témával kapcsolatban.
 - Ez alól csak az a körülmény menti fel, ha egy korábbi tanulmányozása alapján már tájékozott arról, hogy mit olvasható abban a szakaszban.
 - Vegye igénybe és tanulja meg használni az új kiadású könyveink indexét is, amelyek egyes fogalmakkal vagy éppen egy bibliai verssel kapcsolatosan adnak segítséget.
3. Ma már nem elérhetetlen, de az igehirdető számára szinte nélkülözhetetlen eszköznek kell tekinteni a különböző segédkönyveket.
 - A konkordanciák segítségével az egyes szavak és fogalmak előfordulási helyeit találhatja meg.
 - Így lehetősége van arra, hogy összehasonlítást tegyen, hogyan beszél a Biblia más helyeken ugyanarról a fogalomról és gondolatról.
 - A bibliai lexikonok pedig a nevek, a bibliai tárgyak, a helyek és a helységek, illetve a szokások megismerésében nyújt segítséget.
 - A kommentárokból pedig olyan magyarázatokat vehetünk át, amiknek ismerete az átlag ember számára egyáltalán nem természetes.
 - Mindenképpen részesítsük előnyben az Egyházunkban megjelent bibliai magyarázatokat.

- Mindig nagyon izgalmas és nehéz kérdés szokott lenni, hogy mivel induljunk el, hogyan kezdjük meg a prédikációnkat.
 - A jól megválasztott kezdés, az elindulás első gondolat vezetése azért fontos, mert megszabja a mondanivalónk további útirányát.
 - Fontos a bevezetésre hangsúlyt helyezni azért is, mert, ha sikerül felkelteni a hallgatók érdeklődését, ezért az ő bekapcsolásuk által már szinte nyert ügyünk van.
 - Ennek érdekében sokszor az a jó, ha mindjárt a téma közepébe vágunk, ami azonnal magával ragadja az embereket.
 - Máskor viszont szükség lehet egy olyan bevezetésre, ahol azokat az alapvető információkat mondjuk el, amiknek ismeretére feltétlenül szükség van a téma megértéséhez.
 - Lehetséges az is, hogy röviden elmondjuk a prédikációnk várható tartalmát, mert esetleg éppen ezzel tudjuk felkelteni az érdeklődést.
5. A prédikáció befejező mondataira szintén nagy gonddal kell készülni.
- Mivel az Ige mondanivalóját útravalóul szeretnénk a hallgatóknak adni, ezért ekkor nem lehet rögtönözni, spontán módon befejezni.
 - Ilyenkor szokott előfordulni, hogy az igehirdető már szeretné befejezni, de nem tudja hogyan, és érzi, hogy egyre hangsúlytalannabbá válik a mondanivalója.
 - A prédikáció befejezése nem kell, hogy egy feltűnően megkülönböztethető külön rész legyen a többitől.
 - Nagyon hasznos, ha a befejezésben egy rövid és tömör összefoglalását adjuk át a hallgatóknak, amit könnyen meg tudnak jegyezni.
 - Ugyanis amit utoljára fogalmaztunk meg és mondtunk el, mindig az marad meg a legélénkebben az emberek emlékezetében, ezt viszik el legfrissebb gondolatként magukkal.

- Megfelelő elővigyázatosság mellett azonban más kiadású kommentárokat is használhatunk.
 - Már csak azért is, mert Jézusnak más akolban is vannak juhái, akik ismerik az Ő hangját, és ők is leírják a Jézussal közösségben szerzett lelki és tudományos szintű ismereteiket mások segítésére.

III. A forma és a tartalom

1. Mivel már több alapige is rendelkezésünkre áll, amelyek megmozdítottak bennünk bizonyos érzéseket és gondolatokat, ezért most már jöhet az előkészítés, a kidolgozás és a formába öntés feladata.
 - Amire ekkor készülni akarunk, az egy próféta munka, próféta küldetéssel és annak felelősségével.
 - *„A próféta... akinél az én ígém van, beszélje az én ígémet igazán”.*
Jer. 23,28.
 - Isten azt várja az igehirdetőtől, hogy először ő értse meg az isteni üzenetet, majd pedig aa saját emberi szavaival és egyéb kifejező képességével segítsen az Igének, hogy a prédikációban újra testet öltson a hallgatók előtt.
 - Az igehirdető szolgálatában ugyanis újra egyesíti Isten az istenit az emberivel.
 - Az Istentől származó üzenet az ember közreműködésével alakul át és formálódik szavakká és mondatokká, hogy érthető legyen a hallgatóknak.
 - Ezért az igehirdetőnek nem teológiát és emberi bölcselkedést kell képviselnie, hanem az örökkévaló evangéliumot, az Istentől származó örömhírt kell tolmácsolni, amilyen szinten ő maga megértette.
2. Az igehirdetőnek mindig tudatában kell lenni, hogy a legtökéletesebb tartalom az örökkévaló evangélium sem tud hatni igazán megfelelő forma nélkül.
 - Igaz ugyan, hogy mindig a tartalom a fontos és az első, a forma pedig csak másodrendű, de ettől függetlenül az értelmes emberi beszédnek minden helyzetben egy speciális formára van szüksége.
 - A formátlan beszéd csak egy dadogás, nyögdcselés, szinte az emberhez teljesen méltatlan szózagyvalék szokott lenni.
 - Az ilyen formázatlan beszédnek nem volna szabad előfordulni az igehirdetésben, nem méltó hozzá.

- A tökéletes tartalom az igehirdető személyes átélésében kap olyan segítséget, ami által képessé válik a megfelelő forma kialakítására.
 - A belső átélés adta meggyőződés kisugárzása ad hitelt és formát a tartalomnak.
3. Az igehirdetés érthető előadása, felfoghatóvá tétele a mi feladatunk, és egyben egy elháríthatatlan kötelességünk is.
- Hitet természetesen csak az Isten Lelke támaszthat, ahol és amikor Neki tetszik, vagyis az Ige hatásának titka az Isten kezében van.
 - A mi feladatunk viszont az, hogy a Szentlélek eszközeként, a meggyőzés erejével elhárítsunk lehetőleg minden akadályt az Ige érvényesülésének útjából.
 - Ennek érdekében értelmünk erejének teljes megfeszítésével kell elkészítenünk, majd pedig előadnunk a prédikációt.
 - Ahhoz, hogy előadás közben jól tudjunk fogalmazni és kifejezni magunkat, már egy megérett, megemésztett és feldolgozott tartalomra van szükség.
4. A mondanivalóját világosan felépíteni nem tudó, szerkeszteni képtelen ember nem alkalmas igehirdetőnek.
- Senki sem hagyatkozhat arra, hogy majd elmondja azt, ami éppen akkor fog eszébe jutni a tanulmányozott tárgyból.
 - Tapasztalati tény, hogy az ilyen gyakorlatot követő emberek összevissza kalandoznak, hatalmas kitérőket tesznek.
 - Általában azok hajlamosak ilyen gyakorlatra, akik szeretnek sokat beszélni, és akármiről van szó, ők mindig tudnak valamit mondani.
 - Az ilyen beszéd viszont nagy részében üres és tartalmatlan.
 - Természetesen spontán gondolatokat mindenkinek ad a Szentlélek, de csak az után, ha már formába öntötte ott áll előtte a mondanivalójának a teljes tartalma.
 - Nagyon fontos, hogy mindig legyen egy könnyen áttekinthető szerkezete a prédikációnak, mert a jó tartalom megfelelő formában mindenki számára kívánatosá válik.

IV. A prédikáció szerkezeti felépítése

1. Soha ne ötletszerűen döntsük el, hogy milyen témát vagy melyik igeszakaszt dolgozzuk ki prédikációnak.

- Mindig a már megfogant témák közül válasszunk, a Szentlélek segítségét kérve és rá hagyatkozva.
 - Ha nem így teszünk, akkor valószínűleg csak vergődni fogunk a témával, vagy pedig üres és erőtelen lesz.
2. Az érthetőség érdekében a prédikációt a lehető legvilágosabban és könnyen áttekinthetően kell felépíteni.
- Az igehirdetőnek mindenek előtt önmaga számára kell egy jól átgondolt vázlatot készíteni, amiben kifejeződik, hogy mit és hogyan szeretne elmondani.
 - Rendkívüli jelentősége van egy jól megválasztott címnek, ami magába tömöríti, de mégis kifejezi az üzenet lényegét.
 - Ezért ha tudjuk, akkor legelőször a mondanivalónk címét fogalmazzuk meg, ez viszont nem jelentheti azt, hogy később nem változtathatjuk meg, ha egy jobbra találtunk.
 - Minden prédikációnak (diszpozíciónak) legyen egy belső rendszere és szerkezete, és a téma belső gondolatai szerint való tagoltsága.
 - Csak így lesz áttekinthető, ami nagyon megkönnyíti az igehirdető munkáját előadás közben.
 - Mielőtt pedig a részletek kidolgozásába fognánk, előbb állítsuk fel a mondanivalónk rövid vázát, hogy ennek segítségével később minden részletet a maga helyére tudjuk elhelyezni és beilleszteni.
 - Minden részlethez csak piszkozatban szabad hozzá fogni, amit még módosítani lehet, kihagyni belőle, esetleg átírni, vagy éppen hozzá toldani.
3. Hogy a diszpozíciónk mennyire legyen részletes, hány pontból álljon a vázlat, erre nézve nem lehet általános szabályt felállítani.
- Viszont tapasztalati tény, hogy 3-4 egymással összefüggő, világosan megfogalmazott gondolat-egységnél többet nem tudnak rögzíteni az emberek.
 - Ügyeljünk arra is, hogy ne legyenek nagyon szerte ágazóak, mert akkor csak a felszínen vezethetjük a hallgatóinkat, nincs időnk mélyre hatolni.
4. Részletesebben kell még szólni a prédikáció bevezetéséről és a befejezéséről, mert mindkettő eldöntheti a prédikációnk sorsát.
- Ahogy a repülőgép számára is a felszállás és a leszállás a legkritikusabb mozzanat,